

O PALČKIH IN LEPI ČAROVNICI

Nekoč, pred davnimi časi ali pa tudi ne tako davnimi, so živeli izjemno fukaželjni palčki, ki so ponapičili vse, kar jim je v njihovem gozdu prekrizalo pot. Njihova spolna moč in pohota sta bili neusahljivi in vsak trenutek so iskali priložnost, da koga. Srne, zajci, srnjaki, prepelice, lisice in druge gozdne živali so pozorno stopale med smrekami, saj nikoli ne veš, če ni za katero morda skrit eden od teh nenasitnih jurišnikov. Če so zagledale senco, ki se ji je cedila slina od neučakanosti, so zastrigle z ušesi in jo nemudoma ucvrle v drugo smer z razbijajočim srcem.

Palčki so se naskakovali seveda tudi med seboj, vendar so hoteli v to medplanetarno orgijo vključiti še vsa druga bitja, ki pa niso bila tako širokih nazorov, ampak so se ubadala v glavnem s svojo varnostjo in hrano pa da bodo v miru prespale noč in da jih ne bo nihče preganjal.

V tem zabavnem gozdičku je torej življenje potekalo tako, kot je, palčki pa so bili v njem carji in so carovali s svojimi vedno polnimi testisi. A le do dneva, ko se je izpolnil pregovor: Vse se vrača, vse se plača.

Pripetilo se je torej, da je v te kraje zaneslo mlado lepotico, čarovnico od rojstva, ki ji je bila podeljena posebna moč takoj tisti trenutek, ko sta se njena starša združila in se je seme prijelo. Ta moč je vibrirala med nebom in zemljo in čakala ugodno priložnost, da se utelesi v človeškemu rodu. Plod je že v maternici resoniral v njeni frekvenci, ko pa se je deklica rodila, se je iz nje širila v svet brez vseh omejitev. Bila je to moč neznanske spolne privlačnosti, ki je prebujala najbolj zatrte nagone, ki je puščavniške menihe spreobračala v kurbirje, nune v putane, pobožne v zasmehljivce, normalne ljudi pa omrežila do konca življenja, da so pozabili na vse druge potrebe in ponavadi shirali v neutolažljivi želji.

Mlada čarovniška lepotica je jezdila skozi gozd na žrebcu, ki mu je nenehno stal, z njiju pa se je sipala na gozdna tla gosta aura hropeče senzualnosti. Konj je kot bloden poten vijugal med drevesi in se pustil voditi prek dotikov njenih bosih stopal, s katerimi ga je usmerjala. Falus mu je utripal in nemo hrzajoč je z izbuljenimi očmi nepotešen trpel sladke muke takega potovanja. Ona pa se je zibala s skoraj golo zadnjico na prepotenem hrbtu in čutila vsako konjevo dlako pod seboj, on pa njeno rit. Prvi, ki jo je zagledal, je bil eden od Fakalingamovega rodu, Lhoj-hsee. Kot vedno ob tem času dneva, je drkal v brezo, ki je imela ravno prav veliko luknjo skoz in skoz, lepo oblečeno z mahom. Vajen, da je vse bežalo pred njim in da je čutil neomejeno oblast nad vsemi, je ostrmel, ko je zagledal lepotico, ki se je zibala v bokih na konju brez sedla, da je bilo videti, kot da je štirinožčev velikanski otrdelec pravzaprav njen in da čuti slo skozi konja. Popolnoma je onemel nad tem, kar je videl, in bil mogoče prvič v življenju osupel, da vidi še večjo pohoto, kot je njegova. Palčki so bili nizka bitja, kakih 80 centimetrov visoka, kurci pa so jim segali nekako do ust, da so si glavico lahko sami obliznili. Ko pa je zagledal mladenko, več kot še enkrat višjo od njega in vzdihujočo od neovirane strasti, se mu je zameglilo pred očmi. Skoraj ga je postalo sram, da ga ima vtaknjenega skozi brezo, kar je bilo zanj novo čustvo.

Čarovnica ne bi bila čarovnica, če ne bi takoj začutila izvora seksualne neutolažljivosti nekje blizu. Njeni priprti očesi sta se v počasnem gibu vratu usmerili proti brezam in ko je zagledala pritlikavca, kaj dela, se ji je zasmajalo v srcu in v mednožju. Nemudoma je prečitala njegovo ime, ki je vibriralo v njem, potem pa zaustavila konja z golo nartjo po lakotnicah.

- Lhoj-hsee, mu je pridušeno rekla naravnost v dimlje.

Lhoj-hsee je prvič doživel, da bi ga kdo tako neposredno poklical. Prav njega. Naravnost po njegovem kemblju mu je šlo to ime do srca, da ga je kar zalilo od neizogibnosti. Bedasto je zijal s kurcem skozi brezo v njene oči, nevajen, da ga kdo drug vabi na svatbo. Mimo je švignila lisica, ki je na hitro premotrila situacijo in ugotovila, da pozornost sedaj ni na njej in da je pravi trenutek, da jo pobriše. Palček je le za hip ošinil mimo bežečo lisico, potem pa spet zijal naprej v mladenko, ki so se ji prsi mirno dvigale med dihanjem v popolni sproščenosti.

Potem je rekel nekaj pogrošnega v svojem lomečem jeziku. Čarovnica mu je odgovorila z isto mero poltenosti in izkazalo se je, da obvlada palčkovščino.

Kaj sta se menila, ne bom pravil, govora pa je bilo o namerah enega in drugega. Palček ga je končno izvlekel iz drevesa in se široko razkoračen z nago ritjo bližal ženski. Momljal je:

- Hunhtaa, hunhtaa..., kar v palčjem jeziku pomeni nekaj takega, kot da bi otrok zagledal igračo in se poželjivo kobacal proti njej.

- Hunhtaa, hunhtaa, hunhtaa, hunhtaa!

Kazalo je, da ona komaj čaka, da se primaja do nje. Zaradi visoko stoječega uda, ki je štrlel pred njim, ni bil najbolj okreten, vendar ona ni zamudila najmanjše kretnje, s katero je izražal svoje namere. Zelo počasi je spolzela s konja, pri čemer se je njena dlan kot nehote dotaknila žrebčevega uda, da se je žival vsa stresla od pričakovanja, palčka pa je to spravljal v blaznost.

Težko je dihala, ko se ji je bližal, potem pa je odvrгла kratko krilce in životec, da je gola stala pred njim. Iz dna trebuha je zagolčala:

- Lhoj-hsee, kathra-kluu dingralg mee onhsaa.

Lhoj-hsee je isti trenutek ugotovil, da ima več src v svojih prsih in da so zložena kot posoda v posodi, eno znotraj drugega. Začelo se mu je tresti zunanje srce, dokler ni eksplodiralo, potem drugo in na koncu mu je drhtelo še tretje, da palček ni mogel več zdržati in je padel na kolena od prevelikega sladostrastja, ki je brizgalo v njegovih prsih. Ko se je napenjalo tretje, najmanjše, a najbolj zgoščeno srce, je začel vpiti v svojem jeziku, da ne more več, da bo umrl. Smrtni strah se je mešal z neskončnim užitkom in palčkova pohota se je začela spreminjati v nekaj novega, kar ni mogel več kontrolirati. Najmanjše srce je končno raztreščilo samo sebe v svetlobo in Lhoj-see je obležal kot mrtev v podrasti. Čarovnica je stopila do njega in ga pobožala po trebuhu, po srcu in po čelu, da je podrhtel z zaprtimi očmi. Potem ga je pustila ležati in, vodeč konja za grivo, peš neslišno odšla naprej, da poišče še koga od palčjega rodu.

V ležečem možičku se je dogajalo nekaj presunljivega. Skozi zaprte oči je videl nebo popolnoma ostro, drevesa okrog njega in vse ostalo, sla pa kot da ga ni več vodila in v nobeni stvari ni ničesar več iskal. Skurilo ga je kot snop žita in opazil je, da tudi druga živa bitja doživljajo svet okoli sebe. Spolna sla, ki ga je prej nenehno prežemala, se je spremenila v nekaj drugega in zaprtih oči je lahko le počasi dejal naravnost v nebo:

- Kehaartakaal nu diagraavajnahh.

In zdelo se mu je, da se je začel pogrezati v nedra zemlje in da ga prst objema iz vseh strani in ga boža in da je za vse večne čase potešen. Namesto srca pa je začel čutiti eno samo radost, da je molče vriskal ure in ure in ure in ure, dokler ni le še hvaležno šepetal.

Lepa čarovnica pa je bosa stopala po mahu, da je zemlja vsakič zavzdihnila, ko je začutila njena stopala, okrog nje pa so letali ptički, kot da bi v njej prepoznali svojo mater in ljubico hkrati.

Nasmehnila se je, ko je začula ljubezenske stoke streljaj od nje. Privezala je vranca k mlademu hrastu, spustila s sebe obleko in se zibajoč napotila proti naselju palčkov.